

XXXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finants-
aaret 1862—63.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 4de April 1865.)

Da Udvalget erkjender det for ønskeligt, at det Thing, som faaer Statsrevisionens Beretning sidst til Behandling, saavidt muligt tiltræder de af det andet Thing vedtagne Beslutninger, har denne Betragtning gjort sin Indflydelse gjælden ved Overveielsen af den foreliggende Beretning. Udvalget har derfor ladet Beslutninger henstaae uforandrede, hvorom det vilde have gjort andre Forslag end de nu foreliggende, dersom Sagen først havde været til Behandling i Landstinget. Smidstertid maa Udvalget beklage, at det desuagtet ikke kan tilraade Thinget at tiltræde alle Beslutningerne i den Skikkelse, hvori de foreligge, men seer sig nødt til at foreslaae to Endringer.

Statsrevisionens Fleertal har nemlig i den 18de Antegningspost til § 5: „Abskillige Indtægter“ udtalt Tvivl om, hvorvidt Regjeringen har været bemyndiget til at anvende til contant Betaling for Jernbanearbejder i Sjælland den Sum 471,168 Rd., som er indvundet ved Salg af Reservecensens Activer, og til istedetfor disse at henlægge til den indenlandske Statsobligationer til et Beløb af 490,800 Rd. a 96 pCt. Statsrevisionens Fleertal betragter Sagen kun fra dens formelle Side, det gaaer ikke ind paa Realiteten af den foretagne Finantsoperation og anstiller ingen Undersøgelse om, hvorvidt Reservecensden har haft noget Tab ved denne Omsætning, samt erkjender ikke Rigtigheden af Ministeriets Besvarelse, at Omsætningen af Reservecensens Obligationer har medført en Fordeel af 4,287 Rd. 16 f. for Fonden; der paastaaes kun, at Regjeringen efter Finantslovens Ordlyd savnede Bemyndigelse til at foretage Omsætningen igjennem Reservecensden, og næst i Vedtegningen at udtale en Dabel indstiller Fleertallet: „Den brugte Fremgangsmaade passerer“. Folkethinget har sluttet sig til Indstillingen.

Skjøndt Udvalget formener, at en fuldstændig Bedømmelse af en Finantsoperation fordrer Betragtning saavel af Realiteten (dens Hensigtsmæssighed) som af den formelle Side, og at, Hensigtsmæssigheden forudsat, vil denne have Indflydelse paa Afgjørelsen af det Formelle, skal Udvalget dog ikke undersøge Realiteten, fordi det frembragne Spørgsmaal kun angaaer Formen, og fordi den brugte Form formeentlig ikke er nogen Overtrædelse af Finantsloven.